

Vleugels

De noten dansen in kleur
en golven, de kosmos zingt
op je computerscherm

waar Jij componeert met
de klank van mijn wijnkoeler
van glinsterend zilver.

De muziek glijdt weg
in het heelal zo lijkt het
een hemel van klanken

in onze hoofden
de herkenning van magie
in gezongen woorden

die verdrinken in onze zoenen
in jouw composities
dansend als een gong van trillingen.

Een toevallige ontmoeting
op de gracht, onze ogen herkennen
het nooit vergeten verlangen.

Jij, musicus en dichter
met je kookkunst
en je warme rode wijn.

Schoonheid danst
als een aura om ons heen
en je muziek en je verdriet

en alles en alles.
We ontsnappen in wilde kussen
op witte kussens.

De klokken van de toren van onze stad
de vogels van de Zambezi
ze geven ons vleugels.

Vleugelslag

Het droombeeld was in mij
het reikte tot aan de hemel
de zon van de toekomst.

Maar alles verandert
alles beweegt naar
onverwachte oorden

waar mijn gedachten
zweven en mijn woorden
vervliegen in de wind

in het geluid van
voorbij vliegende vogels
met dansende vleugelslag.

En hun ogen, o, hun kleine
schitterende ogen kijken naar mij:
arme gedachten, arme woorden.

En ze beschermen me
met hun vrijheid, bijna teder
met hun grote, wijde vleugels.

En ik, ik vlieg met ze mee
steeds hoger en verder
de zee ongevaarlijk en diep

de zon warm en troostend.
Ik zie de sterren, de vogels
van dichtbij.

Ik vlieg en ik ben vrij.

Psyche

Psyche, arm liefdeswezen
in de tuin der onschuldige
zielen, dolend in liefde
langs verboden paden en spetterend water.

Ongehoorzaam als Eva, jij dappere
verlangend naar levensgeheimen
verlaten door Amor, de God van de liefde
uit het paleis van de droom en de onschuld.

Dwaallicht op aarde
verdreven door Venus
zonder genade
gedreven door de zalf van de liefde.

Na oeverloos dolen en zwerven
vond zij hem terug, dansend met
zijn vleugels van licht, zijn pijlen.
Hemels beminnen op aarde.

Toen werd ze een Godin
en vlogen ze heen.